

Από δοσίλογος... αντιστασιακός και από τραπεζίτης ...κομμουνιστής ο πατέρας του Σημίτη!!! (Ααρών Αβουρή)

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 14 Οκτωβρίου 2013 00:23 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 68 Tweet 7 Email 0 Share 107

Αξιολόγηση Χρήστη: / 4

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Του Δημοσθένη Κούκουνα

Αν κάποιος ευφάνταστος μπορούσε να αναρωτηθεί τι το κοινό είχαν ο Ιωάννης Μεταξάς, ο Γεώργιος Μερκούρης και ο Άρης Βελουχιώτης, δύσκολα θα κατέληγε στο συμπέρασμα ότι επρόκειτο για ένα πρόσωπο: τον Γεώργιο Σημίτη. Πρόκειται για τον πατέρα του πρώην πρωθυπουργού και αρχηγού του ΠΑΣΟΚ Κώστα Σημίτη, μεγαλοδικηγόρου τρίτης γενεάς.

Και για τα τρία προαναφερθέντα ιστορικά πρόσωπα, εντελώς αντιφατικά μεταξύ τους, ο πατέρας Σημίτης έτρεφε θαυμασμό και σεβασμό. Ήταν τα πρότυπά του προφανώς και μέσα σ' αυτό το περιβάλλον ανατράφηκε ο μετέπειτα επί οκταετία πρωθυπουργός.

Ο Γεώργιος Σημίτης ήταν μεγαλοδικηγόρος του Πειραιά. Ο Σπυριδών Σημίτης (παπούς του σημερινού πολιτικού) είχε γεννηθεί το 1872 στην Αθήνα και πέθανε το 1914. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Γερμανία, στη Γαλλία και στο Βέλγιο. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, εγκαταστάθηκε στον Πειραιά, το 1896 (σε ηλικία 24 ετών) εξελέγη υπηγητής του εμπορικού δικαίου και αργότερα, όταν ο Ελευθ. Βενιζέλος είχε έρθει στην Αθήνα και είχε γίνει πρωθυπουργός, ο Σπυρ. Σημίτης τοποθετήθηκε πρόεδρος της επιτροπής για τη σύνταξη του εμπορικού κώδικα. Είχε συντάξει επίσης το καταστατικό του πρώτου εμπορικού επιμελητηρίου που ιδρύθηκε στην Ελλάδα (Πειραιώς), του οποίου μάλιστα υπήρξε νομικός σύμβουλος μέχρι τον θάνατό του.

Και οι δύο γιοι του, ο Γεώργιος και ο Αντώνιος, έγιναν επίσης δικηγόροι και διαδέχθηκαν τον πατέρα τους επαγγελματικά. Ο Γεώργιος Σημίτης είχε γεννηθεί στον Πειραιά το 1899, σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έγινε διδάκτορας το 1928, ενώ το 1936, σε ηλικία 37 ετών, εξελέγη υπηγητής του εμπορικού δικαίου, όπως και ο πατέρας του. Κατά τη διάρκεια του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου, εμφανίστηκε σφόδρα βασιλικός και θαυμαστής του δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά, επιτυχάνοντας μάλιστα το 1940 να διορισθεί από τον τελευταίο με συνοπτικές διαδικασίες ως καθηγητής της Ανωτάτης Εμπορικής Σχολής. Έκτοτε διατηρούσε τον τίτλο του «καθηγητή», αν και μόνο για τρία χρόνια (1940-43) άσκησε τα καθήκοντά του, κυρίως κατά την Κατοχή. Προηγουμένως είχε διορισθεί σε διάφορες θέσεις, όπως το 1926 νομικός σύμβουλος του Επιμελητηρίου Πειραιώς, θέση που διατηρούσε πολλά χρόνια νωρίτερα ο πατέρας του, και από το 1932 νομικός σύμβουλος της Εμπορικής Τράπεζας. Από το 1932 επίσης μέχρι το 1941 ήταν πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς.

Το 1944, όταν πλέον ήταν αδιαμφισβήτητα ορατή η νίκη των Συμμάχων και φαινόταν άμεση η αποχώρηση των Γερμανών, ο Γεώργιος Σημίτης προσχώρησε στην κυβέρνηση των βουνών (ΠΕΕΑ) και διορίστηκε κατά την Απελευθέρωση γενικός διοικητής Ρούμελης, μια θέση που βέβαια ήταν εξωθεσμική σε σχέση με τη νόμιμη υπό τον Γεώργ. Παπανδρέου Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι του ΕΑΜ.

Προηγουμένως, ο Γεώργιος Σημίτης ήταν στενός συνεργάτης του Γεωργίου Μερκούρη, του αγαπημένου θείου της ηθοποιού Μελίνας Μερκούρη. Αλλά ο Γεώργιος Μερκούρης δεν ήταν ένα τυχαίο πρόσωπο στην κατοχική Αθήνα. Ήταν ο αρχηγός του μόνου πολιτικού κόμματος, του οποίου επιτρεπόταν η λειτουργία επί Κατοχής: του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδος. Είχε επιδιώξει πολλές φορές να γίνει κατοχικός πρωθυπουργός, τότε με τις πλάτες των Γερμανών (1941, 1942) και τότε με των Ιταλών (1943), αλλά ανεπιτυχώς. Κάθε τόσο συνέτασσε κατάλογο υπουργών για να γίνει η κυβέρνησή του, αλλά τελικά οι Γερμανοί που είχαν τον αποφασιστικό λόγο σ' αυτό το θέμα ποτέ δεν ενέδωσαν. Ανάμεσα στους επιδοξους υπουργούς ήταν διάφοροι κατά καιρούς, ανάμεσα στους οποίους ο καθηγητής Δημήτριος Δελιβάνης, ο πρώην βουλευτής του ΚΚΕ Μιχ. Τυρίμος κ.ά., πιθανόν δε και ο Γ. Σημίτης.

Χαρακτηριστική πάντως είναι μια δήλωση που είχε κάνει ο Γεώργ. Μερκούρης, όταν οι Γλέζος και Σάντας είχαν κλέψει τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη. Είχε δημοσιευθεί τότε στις αθηναϊκές εφημερίδες (1 Ιουν. 1941):

«Το υπό την ηγεσία του κ. Γ. Μερκούρη Εθνικοσοσιαλιστικόν Κόμμα της Ελλάδος εξέδωκεν ανακοίνωσιν, εν τη οποία, αφού κατηριάζει την κλοπήν της γερμανικής σημαίας, λέγει τα εξής:

"Η αυθαίρετος και ακατονόμαστος πράξις της κλοπής της σημαίας του Ράιχ εκ της Ακροπόλεως είναι αδύνατον να είναι έργον Έλληνος ανεξαρτήτου την ψυχήν και το φρόνημα ελευθερωτικού πνεύματος. Αντιθέτως, πιστεύομεν ακραδάντως, ότι είναι ασχημία κατωτέρου ανθρώπου, ξένα συμφέροντα υπηρετούντος και παν συμφέρον έχοντος να ενσπείρη μεταξύ του γερμανικού Ράιχ και του ατυχούς ελληνικού λαού την παράτασιν των αγαγόντων μέχρι του σημερινού εθνικού δράματος ανοσίων εγκλημάτων. Ανεξαρτήτως αισθημάτων, φρονημάτων, πολιτικών αντιλήψεων, η Γερμανία και η Ελλάς ευρέθημεν αντιμέτωποι. Οι λαοί μας επετέλεσαν γενναίως το προς τας πατρίδας των και την τιμήν των καθήκον των. Εκ της συγκρούσεως ως ήτο επόμενον εξήλθον νικηταί και ηττημένοι. Εκατέρωθεν ανεγνωρίσθη και εθαυμάσθη το πνεύμα της αυτοθυσίας και του ηρωισμού. Επήλθεν ανακωχή. Τα ένδοξα ελληνικά όπλα έτυχον των αρμοζουσών εις αυτά τιμών. Οι αιχμάλωτοι μας αφέθησαν ελεύθεροι. Οι αξιωματικοί μας διετήρησαν τα ξίφη των. Η ελληνική κυριαρχία εφ' όλων των κατεχομένων εδαφών ανεγνωρίσθη διά του σχηματισμού ελληνικής κυβερνήσεως. Υπεγράφη μεταξύ νικητών και ηττημένων μία ηθική σύμβασις κυρωθείσα διά πασών των ανωτέρω πράξεων, δεσμεύουσα εκατέρους και επ' αμοιβαιότητα εις αλληλοσεβασμόν και αλληλοβοήθειαν να εξέλθωμεν εκ του κυκεώνος των τραγικών παρεξηγήσεων και να βαδίσωμεν προς μίαν αμοιβαίαν κατανόησιν. Τούτων ούτως εχόντων διά πάντα εκ καταγωγής Έλληνα και παραμεινάντα τοιούτον και αιρόμενον άνωθεν των οδυνηρών περιστάσεων, η ξενόδουλος πράξις η μολύνασα τον φιλόξενον και ιερών χώρον της Ακροπόλεως, μόνον ως κατά της ελληνικής πατρίδος στρεφομένη χαρακτηρίζεται και ως τοιαύτη μαζί με όλας τας άλλας τας προκαλεσάσας την εθνικήν συμφοράν παραδίδεται εις την γενικήν περιφρόνησιν και αποδοκιμασίαν"».

Αυτού του πολιτικού (άλλοτε υπουργού, γιου του δημάρχου Αθηναίων Σπύρου Μερκούρη) ήταν συνεργάτης ο πατέρας Σημίτης. Αλλά, όπως τον Ιανουάριο 1941, είχε χάσει τον προστάτη του, τον Ιωάννη Μεταξά, που είχε πεθάνει, έτσι και τον Δεκέμβριο 1943 έχασε τον προστάτη του Γεώργιο Μερκούρη, με αποτέλεσμα να χάσει τη θέση του στην Ανωτάτη Εμπορική ως παρανόμως διορισθείς και να μεταστραφεί στο ΕΑΜ που ήταν γεμάτο προσδοκίες ότι θα κυβερνούσε την Ελλάδα όταν οι Γερμανοί θα έφευγαν. Με το που δημιουργήθηκε η «κυβέρνηση των βουνών» κατέφυγε στα ελεύθερα βουνά λοιπόν, πήρε μέρος στο Εθνικό Συμβούλιο Κορυσχάδων και συνδέθηκε φιλικά, μεταξύ άλλων, με τον Άρη Βελουχιώτη, τον διάπτοντα αστέρα της εαμικής αντίστασης. Έγινε πολιτικός διοικητής Ρούμελης,

στο πλευρό του, αξίωμα που δεν κράτησε παρά ελάχιστο διάστημα, διότι εν τω μεταξύ είχε απελευθερωθεί η χώρα και η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου πήρε στα χέρια της όλη την εξουσία, ενώ η ΠΕΕΑ αυτοδιαλύθηκε.

Ο Γ. Σημίτης είχε όμως το ατύχημα να χάσει και τον άλλο προστάτη του, τον Άρη Βελουχιώτη, που σκοτώθηκε κατά τις γνωστές συνθήκες τον Ιούνιο του 1945. Απορφανισμένος για μια ακόμη φορά πλέον, αφοσιώθηκε στο προσοδοφόρο επάγγελμά του ως μεγαλοδικηγόρος και ασχολήθηκε με την οικογένεια και τα παιδιά του. Για τα αγοράκια του μπορεί να αγοράζε άλλοτε στολές φαλαγγιτών, άλλοτε κονκάρδες με σβάστικες και άλλοτε σκούφους με σφυροδρέπανα, μερίμνησε όμως για να αποκτήσουν γερμανική παιδεία, τηρώντας άλλωστε την οικογενειακή παράδοση. Σήμερα το ένα αγοράκι είναι συνταξιούχος πρωθυπουργός και το άλλο ασχολείται με τη βιοηθική...

http://historia-hellas.blogspot.gr/2012/06/blog-post_23.html

B ' ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Στις 12 Οκτωβρίου 1944 ήταν η ημέρα που άρχισαν να αποχωρούν τα γερμανικά στρατεύματα από την Αθήνα. Ο λαός της Αθήνας, υπό τον χαρμόσυνο ήχο των καμπάνων των εκκλησιών ξεχύθηκε στους δρόμους πανηγυρίζοντας την ελευθερία του. Την ίδια ημέρα η εφημερίδα «Ριζοσπαστική Ηχώ» είχε ένα άρθρο με τίτλο «Οι Καπάτσοι». Το άρθρο αναφέρονταν στον Γεώργιο Σημίτη, πατέρα του πρώην πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Σημίτη.

Ο Γεώργιος Σημίτης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1899. Αφού σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, έγινε διδάκτορας το 1928 και το 1936, σε ηλικία 37 ετών εξελέγη υπηγητής του Εμπορικού Δικαίου. Κατά την διάρκεια του Μεταξικού καθεστώτος υπήρξε φιλοβασιλικός και θιασώτης της 4ης Αυγούστου, λόγω δε της φιλίας του με τον Μεταξά διορίστηκε καθηγητής της Ανωτάτης Εμπορικής με συνοπτικές διαδικασίες. Κατά την διάρκεια της κατοχής διατέλεσε στενός συνεργάτης του αγαπημένου θείου της Μελίνας Μερκούρη, Γεωργίου Μερκούρη. Ο τελευταίος ήταν αρχηγός του μόνου πολιτικού κόμματος του οποίου η λειτουργία επιτρέπετο στην κατοχή: του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδος. Τον Δεκέμβριο του 1943 ο Γ. Μερκούρης πέθανε αιφνίδια και ο Γ. Σημίτης έχασε τον προστάτη του. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να χάσει την θέση του στην Ανωτάτη Εμπορική ως «παρανόμως διορισθείς» και να μεταστραφεί στο ΕΑΜ, καθώς το 1944 ανέτειλε ελπιδοφόρο για το ίδιο και τους οπαδούς του.

Ένα αποκαλυπτικό κείμενο για τον πορεία και τις μεταλλάξεις του Γ. Σημίτη μεταξύ 1936-1944 έγραψε ο πατέρας της Μελίνας Μερκούρη και αδελφός του Γεωργίου Μερκούρη στην αντιστασιακή εφημερίδα «Ριζοσπαστική Ηχώ» στις 12 Οκτωβρίου του 1944, ημέρα απελευθέρωσης των Αθηνών με τίτλο «Οι Καπάτσοι». Ιδού:

«Διά μίαν ακόμη φορά διέλαμψε η Ελληνική κουτοπονηριά, την οποία λογιζόμαστε και μη, ονομάζομεν θάνατον δαιμόνιον της φυλής. Ιδού λ.χ. όκνον της μαστίζουσης τον τόπον από μίας εικοσαετίας επιτηδιοκρατίας, επεζήτησε και επέτυχε να σφηνωθεί σωρηρόν και αδιακρίτως, εις όλας σχεδόν τας ανωνύμους εταιρίας και ιδιαίτερος τας τραπεζικάς υπο τον εύηχον τίτλον του νομικού συμβούλου, με αποτέλεσμα να εισπράττει καθόλον το διαρεύσαν μέχρι της Κατοχής, αλλά και μετ' αυτήν, και ημείς δεν ηξεύρωμεν πόσα κατά μήνα, πάντως όμως πολύ περισσότερα των όσων, κατά το ισόχρονον διάστημα, εισέπραξε λόγω μισθού το σύνολον των απαρτιζόντων το ανώτατον ημών δικαστήριον, τον Άρειον Πάγον, δικαστών συνυπολογιζομένων και των υπαλλήλων των. Ήδη ο κ. Γεώργιος Σημίτης αλλάζει δια μιας πορείαν. Αντιλαμβάνεται ότι το καθεστώς της εμίσθου ραστώνης, του οποίου και χτες ακόμη ήτο αυτός υπέρ πάντα άλλον ο εκλεχτός, βαίνει βιαίως προς την δύσην του. Και ο υπερεξύπνος κ. Γεώργιος Σημίτης κάμνει τι; Απλούστατα: Εγκαταλείπει οικεία θελήσει, ως αφήνει να πιστεύεται, τα οχυρά του, θέλομεν να είπωμεν τας παντοειδείς θέσεις του, και μεταπηδά εις το στρατόπεδον, όθεν, καθώς τον συμβουλεύει η αλάθητος όσφρησίς του, φαίνεται εγγίζουσα του κρατούντος οικονομικού συστήματος η ανατροπή. Γίνεται λοιπόν ο Κ. Γεώργιος Σημίτης - κρατηθείτε καλώς εις το καθισμά σας - κοινοκτήμων. Και καθόλου απίθανον, οψίας γενομένης, να τον ίδωμεν και μετ' ου πολύ κομισσάριον, απαγγέλοντα από υψηλού βήματος το ανάθεμα του συγκεντρωμένου κεφαλαίου, δι' όσα ανόσια και ειδεχθή εξύφανε τούτο εις βάρος του βιοπαλαιόντος λαού! Αλλά ας μένει ήσυχος ο κ. Γ. Σημίτης. Η ευφυΐα εις τον τόπον μας, δεν είναι προνόμιον των ολίγων. Ποιος λίγο, ποιος πολύ, όλοι οι Έλληνες είμεθα εξ ίσου εκ της φύσεως προικισμένοι με το είδος εκείνο της εξυπνοκουταμάρας, του οποίου τόσον δα ψιλή χρήσιν έκαμεν ο κ. Γ. Σημίτης κατά το πρόσφατον και το απώτερον παρελθόν. Τον γνωρίζομεν και μας γνωρίζει. Δεν μας διαφεύγουν τα πανουργήματά του, είτε φέρει την ψευδεπίφασιν του πάσχοντος αστού, είτε παρίσταται ως προσωποδοφóρος ξένης προς τας αρχάς του ιδεολογίας. Ο κ. Γ. Σημίτης είναι κάθαγμα. Όπως κάθαρματα κακού ποιού είναι και η συνομοταξία των υπερεξύπνων, όσοι αφού συνέφαγον και συνεκόπισαν μέχρι σκασίματος επί δύο τρία έτη, εν σφιχτώ εναγκαλισμώ με τον κατακτητήν, ηνοιχθησαν εγκαίρως εις το πέλαγος δια να ευρεθούν, ως πράγματι ευρίσκονται, σήμεραν επί αιγυπτιακού εδάφους ασφαλείς, ως εν τη απεράντω αφελεία των πιστεύουν, από πάσης εντεύθεν ενοχλήσεως. Και αυτοί και εκείνος - ο κ. Γ. Σημίτης - και οι όμοιοι των, έχουν ανοικτήν την μερίδα των εις τα μαύρα κατάστιχα της τετραετίας. Η ημέρα της εκκαθαρίσεως δεν είναι μακράν». Λίγες ημέρες αργότερα, ο Γ. Σημίτης θα εισερχόταν ως "θριαμβευτής" στην απελευθερωμένη Λαμία έχοντας στο πλευρό του τον Άρη Βελουχιώτη (φώτο). Ήταν εποχή που ο πατέρας του τέως πρωθυπουργού έφερε τον βαρύτιμο τίτλο του Γενικού Διοικητή Ρούμελης. Μερικούς μήνες μετά θ' ακολουθούσε η αποκαθήλωσή του.

Νομικός σύμβουλος της Εμπορικής Τράπεζας και επι Κατοχής ο Γεώργιος Σημίτης

Ο μπαμπάς του Σημίτη εκ δεξιών του Άρη Βελουχιώτη την ώρα που αυτός έβγαζε το γνωστό του λόγο στη Λαμία.. Από τραπεζίτης αρχικομμουνιστής! Ο Άρης αποκεφαλίστηκε, ο Γεώργιος μεγαλούργησε οικονομικά και ο υιός του διάλυσε τη χώρα και τώρα παίρνει 6000 ευρώ το μήνα σύνταξη πρωθυπουργού!

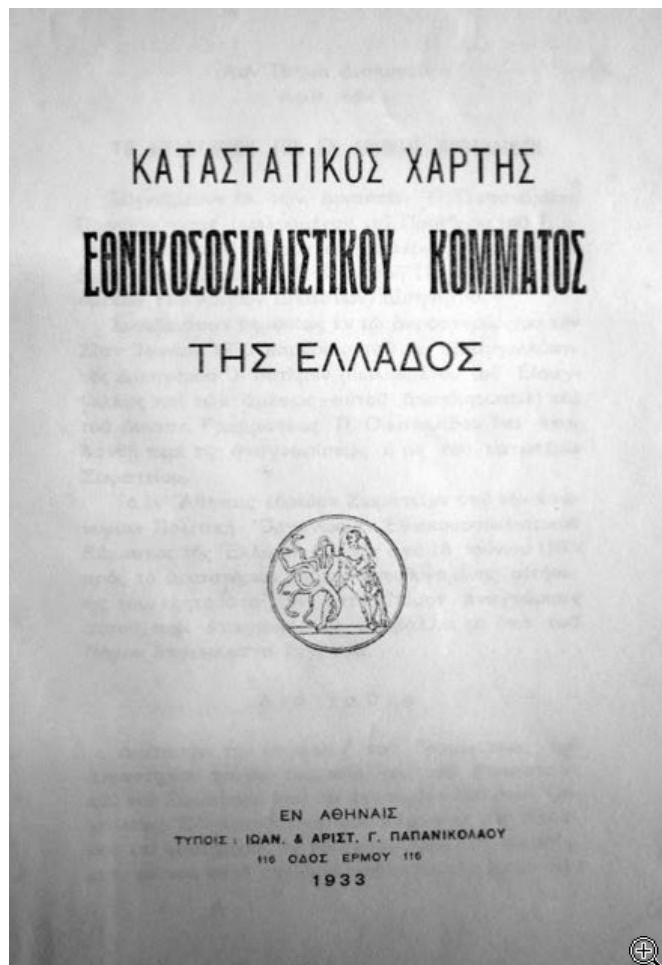

**Ο πατέρας Σημίτης σύμβουλος επί Κατοχής
του Γεωργίου Μερκούρη, του αρχηγού του
Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδος!**

Ο Γεώργιος Σημίτης με τον Άρη Βελουχιώτη στους δρόμους της Λαμίας.

Το αρχικό καταστατικό του κόμματος που ίδρυσε ο Γεώργιος Μερκούρης.

Ο αρχηγός του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδος Γεώργιος Μερκούρης, ο οποίος ανέλαβε επί Κατοχής διοικητής της Εθνικής Τράπεζας. Ήταν ο κατοχικός προστάτης του Γ. Σημίτη, στενού φίλου του.

Ο Ιωάννης Μεταξάς, συνοδευόμενος από τον Θεολόγο Νικολούδη. Ο πατέρας Σημίτης έτρεφε βαθύ θαυμασμό για τον δικτάτορα της 4ης Αυγούστου.

Ο Κώστας Σημίτης στα πρώτα χρόνια της πολιτικής σταδιοδρομίας του.

Από το βιβλίο «Οι Δωσίλογοι της κατοχής», Ιάκωβου Χονδροματίδη, έκδοση του περιοδικού ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ